

[Finansministeren.]

Det ærede medlem hr. Baunsgaard undrede sig over, at jeg i udvalget så hurtigt havde tilsluttet mig forslaget om tidsbegrænsning af afgifterne. Ja, det kan jo måske skyldes, hvis jeg må sige det, at jeg havde en hurtigere opfattelse af de faktiske muligheder end det ærede medlem; og dette med at slås for håbløse positioner ligger ikke så meget for mig.

Jeg lægger som sagt vægt på, at der ved denne ordning i virkeligheden er givet tilsagn om at gå ind på forpligtelser til at skaffe dækning også fremover, og jeg forstår i og for sig meget vel, at man vil være frit stillet over for disse muligheder.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at jeg ikke har frafaldet nogen som helst motivering for at stille forslag, hvilket jeg gerne vil dokumentere ved at læse op, hvad jeg sagde i fremsættelsestalen. Jeg sagde:

„Regeringen finder det nødvendigt, at der skaffes dækning for de udgifter, som er forbundet med gennemførelse af forslaget om forhøjelser af tjenestemandslønningerne. I den økonomiske situation, som foreligger, og som vi må regne med i den kommende tid, bør der i hvert fald ikke kunne være tale om nogen svækkelse af den statsfinansielle stilling.“

Jeg kan ikke se, at jeg på nogen som helst måde har fraveget denne motivering; jeg opfatter tværtimod udvalgsflertallets indstilling som en tilslutning ikke mindst i princippet til denne motivering.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem i anledning af, at han nogle gange har påberåbt sig ligningsdirektørens udtalelser under et udvalgs møde, at det gav mig for nogen tid siden anledning til korteligt at drøfte dette anliggende med ligningsdirektøren. Det er rigtigt, at han har udtalt sig om dette forhold. Men jeg tror, jeg tør sige, at det ærede medlem udpiner ligningsdirektørens udtalelser vel rigeligt for deres indhold og er tilbøjelig til at lægge noget mere i dem, end de, efter hvad jeg har forstået, kan bære. Det er klart, at der er muligheder for yderligere at forbedre ligningsarbejdet; det er vi opmærksom på, og der er også i regeringen og finansministeriet et arbejde i gang, som tager sigte på en forbedring.

Men jeg tror ikke, at forholdet er helt så enkelt, som det ærede medlem her fremstiller det, og det vil jeg benytte denne lejlighed til at præcisere.

Jeg skal i øvrigt til det ærede medlem sige, at jeg synes, hans tale i høj grad bar præg af at være netop en forsinket finanslovtale, og derfor føler jeg mig så meget mindre forpligtet til at gå ind på de mange betragtninger, det ærede medlem i øvrigt fremsatte.

Alfred Bøgh: Den højtærede finansminister opfattede tidsbegrænsningen som en erkendelse fra vor side af, at vi var parat til at gå ind i yderligere forhandlinger, når den tid kommer, og dertil vil jeg gerne svare, at det er vi selvfølgelig, men ikke forpligtende forhandlinger. Kan vi nå et resultat, som jeg synes vi har nået på forskellige felter her — man kan jo kun nå resultater gennem forhandlinger — vil vi til enhver tid være parat til at forhandle.

Jeg opfattede det ærede medlem hr. Baunsgaards bemærkninger om tidsbegrænsning sådan, at han næsten var ved at have overanstrengt sin forligsvilje. Der var en lille polemik med den højtærede finansminister, der gik ud på, at der var lidt tvivl om, hvem der er hurtigst i opfattelsen. Det vil jeg lade de to herrer diskutere selv. Jeg synes, at begge de herrer undertiden er lidt træge, når det drejer sig om vore økonomiske problemer. Det er en sag for sig, men det kan de to herrer afgøre med hinanden.

Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Baunsgaard, at han behøver ikke at være bekymret for at overanstrengte sin forligsvilje på det punkt, for hvis der er tale om, at der skulle være lidt uro og tvivl i erhvervslivet over, at disse afgifter er tidsbegrænsede, tror jeg, det er nyttigt at minde om, hvad der er sagt — også af den højtærede finansminister — om kommende afgifter, om behov for masser af millioner i de kommende måneder. Der tales om merværdistigningsafgift, der tales om punktskatter her og dér, der tales om oms det ene eller andet sted o. s. v. Er der noget, der kunne skabe uro i erhvervslivet, tror jeg snarere, det er fremtidsprospektiverne, som de tegner sig for erhvervslivet på grundlag af det, den højtærede finansminister fremkom med. Jeg tror, det